

Odborný seminář pro fotografy

Začátkem prosince si členové skupiny foto Zemského svazu FISAIC Českých drah dali schůzku v pardubickém ateliéru GM FOTO na dalším z pravidelných odborných seminářů. Měli zde možnost pracovat pod vedením fotografa Petra Moška. V první části semináře přednášel profesionální fotoreportér MF Dnes Radek Kalhous o současných trendech fotografického dokumentu. Přednáška byla spojena s promítáním snímků.

Další den proběhla praktická část semináře ve formě exkurze ve firmě Perník Janoš v Pardubicích s ukázkami ručního zdobení perníku, takže fotografové měli možnost nejen perníčky ochutnat, ale i nafotit jejich výrobu. Odpoledne se přesunuli do staré cihelny v Úřeticích u Pardubic, kde do setmění probíhalo praktické cvičení. Zde účastníci semináře fotografovali volné kompozice polodetailu. Do pozdních hodin se v ateliéru GM FOTO diskutovalo nad fotografiemi i praktickými ukázkami práce s programy na úpravu fotografií v PC.

JAN TÝC

Fotí dění okolo železnice

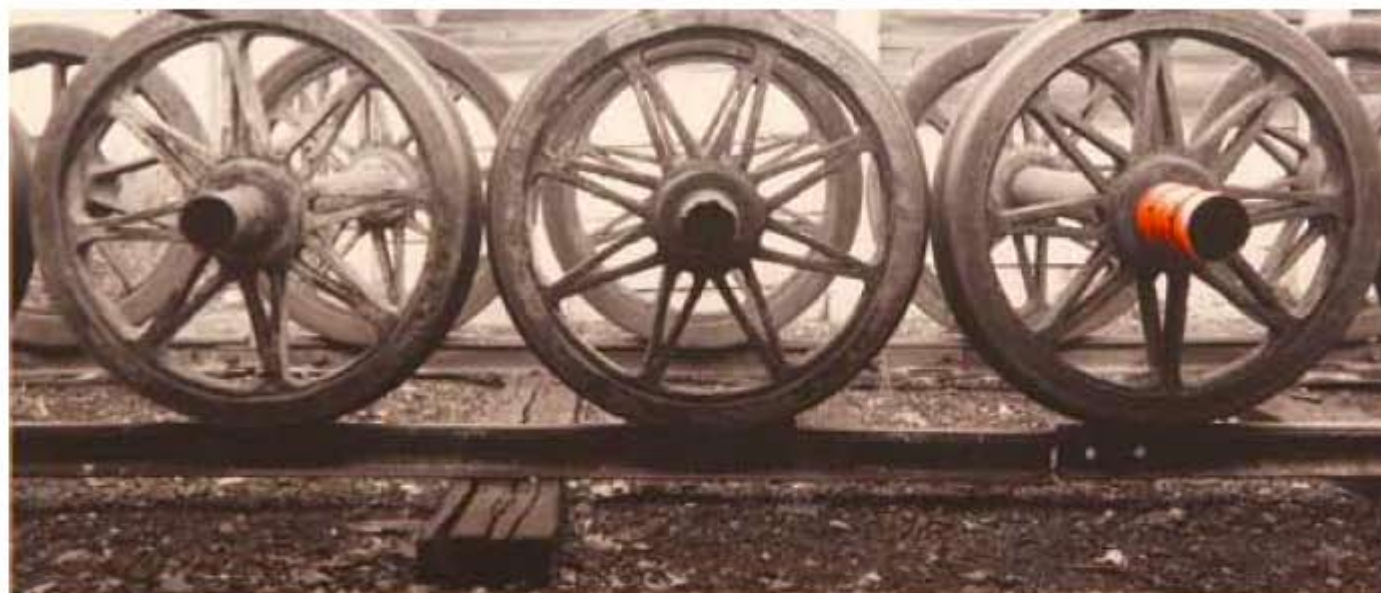
S jeho fotografiemi s železniční tematikou jste se mohli setkat v kalendáři Českých drah i na výstavách. Od roku 2007 je členem skupiny foto Zemského svazu FISAIC ČD.

Ivan Gavenda vystavoval své fotografie pod hlavičkou Mezinárodní federace pro kulturu a volný čas železničářů (FISAIC) již dvakrát. Na fotosalonech 2008 v maďarském Györu a o dva roky později v polském Stargardu, kde byl třikrát oceněn diplomem.

„Členem fotokupiny FISAIC jsem od roku 2007. To mě přivedlo nejen k možnosti vystavovat, ale i k možnosti srovnávat svůj náhled na svět s ostatními členy skupiny. V rámci setkání s kolegy z FISAIC se účastníme odborných seminářů,“ říká Ivan Gavenda a hned má na jazyku jméno lektora Petra Moška z Pardubic. „To je náš velký učitel a pomáhá nám vtisknout fotografiím určitý autorský rukopis a myšlenku tak, aby to nebyly jen amatérské fotografie.“

Jeden snímek ze čtyř set

Vytvořit fotografii na profesionální úrovni je podle Ivana Gavendy nejen věcí obsahu, ale i grafického zpracování. „Učíme se fotografii připravit a zpracovat tak, aby se na ni oko dívalo s potěšením, aby z ní něco vyzařovalo a aby měla



NEJDRAŽŠÍ SNÍMEK. Tahle fotografie stále Ivana Gavendu asi čtyři tisíce korun.

FOTO IVAN GAVENDA

IVAN GAVENDA

Narodil se v roce 1954. Vystudoval Vysokou školu dopravní v Žilině. Pracoval na Sdělovací a zabezpečovací distanci v Přerově, následně přešel na Divizi dopravní cesty do Prahy, kde se začal věnovat informatice. Nyní pracuje ve společnosti ČD - Telematika, kde má na starosti vedení vybraných projektů souvisejících s dopravní cestou. Žije v Přerově.



vlastní příběh,“ vysvětluje a vzpomíná, jak například na semináři v muzejním depu v Jaroměři měli za úkol nafotit detail.

„Celý den jsme fotili. Večer jsme s panem Moškem hodnotili kompozici a obsah zhotovených fotografií. Předtím si musel každý autor provést limitovaný výběr fotografií k dalšímu hodnocení – tím se učíme být ke svým dílkům kritičtí a najít pouze to nejlepší,“ říká fotograf a vypočítává, kolik se toho musí nafotit pro jeden dobrý záběr. „Záleží na štěstí, počasí i příležitosti. Když se povede jedna skutečně dobrá fotka za měsíc, kterou je možné vystavovat, tak je to úspěch. V létě fotografuji víc, v zimě méně. Například při focení parkurového skákání, motokrosu, architektury nebo dění na železnici vyfotím i 400 snímků a vyberu pouze jeden.“

Dávejte pozor v kolejišti

Když se ptám na nejoblíbenější, nejtěžší či nejvzácnější snímek, chvíli přemýšlí a pak mi ukáže záběr parní lokomotivy. „Tahle fotka s červenými koly mě přišla na zhruba 4 tisíce korun, protože zrovna při ní přestala fungovat elektronika fotoaparátu a oprava nebyla levná. Ale to se může stát kdykoliv, je to jen technika.“

A závěrem praktická rada na pořízení opravdu dobré fotky na železnici: „Chce to fotografovat v každém počasí, hodně zkoušet a nechat si i poradit lidmi, kteří se tomu už nějakou dobu věnují, nebát se kritiky, využít ji pro zhotovení lepší fotografie. A samozřejmě to chce dobré světlo. A také bych fotografům vzkázal, aby si dávali pozor v kolejišti. Vlaky jezdí dnes rychle a velmi potichu!“

MARTIN NAVRÁTIL